

ใกล้ตายจึงนึกถึงพระ

นำเสนอเมื่อ : 5 ก.ย. 2551

ใกล้ตายจึงนึกถึงพระ (หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ)

มีทุกข์มาถึงจึงนึกถึงพระศาสนา

บรรดาสัตว์ทั้งหลายนั้น

เมื่อไม่มีทุกข์มาถึงตัว มักไม่เห็นคุณพระศาสนา

มัวเมาประมาท ป่วยกายป่วยใจ

ให้ประพฤติกุจจริตผิดศีลธรรมอยู่เป็นประจำนิสัย

เห็นผิดเป็นถูก เห็นกงจักรเป็นดอกบัว

ต่อเมื่อได้รับทุกข์เข้า ที่พึ่งอื่นไม่มีนั้นแหละ

จึงได้คิดถึงพระ คิดถึงศาสนา แต่ก็เป็นเวลาที่สายไปแล้ว

ทำความดีให้เป็นที่อยู่ของจิต

ความดีนั้นเราต้องทำอยู่เสมอให้เป็นที่อยู่ของจิต

เป็นอารมณ์ของจิต ให้เป็นมรรค

คือ ทางดำเนินไปของจิต มันจึงจะเห็นผลของความดี

ไม่ใช่เวลาใกล้จะตาย จึงนิมนต์พระไปให้ศีล

ให้ไปบอกพุทธโศ หรือตายไปแล้วให้ไปรับศีล

เช่นนี้เป็นการกระทำที่ผิดทั้งหมด

เหตุว่าคนเจ็บ จิตมัวติดอยู่กับเวทนา

ไฉนจะมาสโนใจโยตีกับศีลได้

เว้นไว้แต่ผู้ที่รักษาศีลมาเป็นปกติเท่านั้น จึงจะระลึกได้

เพราะตนเองเคยทำมาจนเป็นอารมณ์ของจิตแล้ว

แต่ส่วนมากก็ใกล้ตายแล้วจึงเตือนให้รักษาศีล

ส่วนคนตายแล้วไม่ต้องพูดถึง

เพราะคนตายนั้นร่างกายจิตใจจะไม่รับรู้ใดๆ แล้ว

แต่ก็ดีไปอย่างเหมือนพระเทวทัต

ทำกรรมจนถูกแผ่นดินสูบ

เมื่อลงไปถึงคางจึงระลึกถึงความดีของพระพุทธเจ้า

ขอถวายคางเป็นพุทธานุชา พระเทวทัตยังมีสติระลึกถึงได้

จึงมีผลดีในกายภาคหน้า

ความดีเราทำเองดีกว่า

แม้เปรตตนนั้นก็เหมือนกัน ตายไปแล้วจึงมาขอส่วนบุญ

เมื่อยังมีชีวิตอยู่ทำอันตรายแม่พระพุทธรูป

แผ่เมตตาให้ไปได้รับหรือไม่ก็ไม่รู้ สู้เราทำเองไม่ได้

เราทำของเรา ได้มากน้อยเท่าไรก็มีความปิติ อิ่มเอิบใจเท่านั้น

ธรรมทั้งหลายไหลมาจากเหตุ

กายก็เป็นเหตุอันหนึ่ง

วาจาก็เป็นเหตุอันหนึ่ง

ใจก็เป็นเหตุอันหนึ่ง

ทางของบุญหรือบาปเหล่านี้มีอยู่ในตัวของเราเอง

ไม่ได้อยู่ที่ไหน เราทำเอง สร้างเอง

อย่ามัวมัวอดีต เป็นอนาคต

มีแต่ปัจจุบันเท่านั้นที่เป็น "ธรรมดา"

ความดีต้องทำในปัจจุบัน

สิ่งใดที่มันลวงมาแล้ว เลยมมาแล้ว
เราไม่สามารถไปตัด ไปปลงมันได้อีกแล้ว
สิ่งที่เราทำไปนั้น ถ้ามันดีมัน ก็ดีไปแล้ว
ผ่านไปแล้ว พ้นไปแล้ว
ถ้ามันชั่วมันก็ชั่วไปแล้ว ผ่านไปแล้ว เช่นกัน

อนาคตยังไม่มาถึง สิ่งที่ยังไม่มาถึง
เราก็ยังไม่รู้เห็นว่ามันจะเป็นอย่างไร
อย่างมากก็เป็นแต่เพียงการคาดคะเนเอาเอง
ว่าควรเป็นยังงั้น เป็นยังงี้
ซึ่งมันอาจจะเป็น ไม่เป็นไปอย่างที่เราคาดคะเนก็ได้

ปัจจุบัน คือ สิ่งที่เกิดขึ้นจริง

เราได้เห็นจริง ได้สัมผัสจริง
เพราะฉะนั้นความดีต้องทำในปัจจุบัน
ทานก็ดี ศีลก็ดี ภาวนาก็ดี
ต้องทำเสียในปัจจุบันที่เรายังมีชีวิตอยู่
เราต้องการความดี ก็ต้องทำให้เป็นความดีในปัจจุบันนี้
ต้องการความสุข ต้องการความเจริญ
ก็ต้องทำให้เป็นไปในปัจจุบันนี้.....

ขอบคุณข้อมูลจากลานธรรมดอทเน็ต